

Addi Andersen (CD):

I CD mener vi, at der er fornuftige ting i SF's og Venstres fælles beslutningsforslag. F.eks. bedre muligheder for meritoverførsel og tanken om mere smidighed i systemet kan vi gå ind for.

Men modsat er det bestemt ikke CD's opfattelse, at der er plads til flere universiteter i et land på Danmarks størrelse. Forslaget om i første omgang at lade Sydjysk Universitetscenter uddanne inden for samfundsfagene til bachelorniveau går vi ikke ind for.

Der er formentlig ingen tvivl om, at der fremover vil komme en løbende debat om universitetsstrukturen, og ser vi lidt ud i fremtiden og tager hensyn til stigende internationalisering og voksende konkurrence om at tiltrække de bedste forskere, tror jeg, at det kan blive helt andre mønstre, der skal diskuteres. I hvert fald må der ikke ske nogen udtynding af forskningsressourcerne, hverken når det gælder penge eller personer.

Kandidatniveauet og kvaliteten i de videregående uddannelser må under ingen omstændigheder forringes, tværtimod. Også af den grund tror jeg, at man skal afholde sig fra drømmerier om decentralisering og fra at åbne for den slags amputerede uddannelsesinstitutioner på universitetsområdet.

Endelig er det da også en bagvendt tankegang at ville uddanne flere bachelorer for at finde ud af, om de kan bruges. Bemærkningerne taler ligefrem om at opdyrke et arbejdsmarked for dem ad den vej. I mine ører lyder det kunstigt. Det normale er vel, at det er arbejdsmarkedets behov, der styrer efterspørgslen på uddannelser, og ikke omvendt.

CD kan ikke støtte forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis ikke jeg hørte helt forkert, så fik jeg det indtryk, at fru Addi Andersen var inde på, at der skulle bygges et universitet mere. Sådan forstod jeg det i hvert fald, og det går forslaget i hvert fald ikke ud på. Nå, lad det ligge.

Når det er sagt, synes jeg da, at der er nogle gode intentioner i dette her, men jeg må så sige – ikke for at gøre fru Ulla Tørnæs ked af det – at jeg måske ikke lige synes, at det er en sag for Folketinget at beskæftige sig med.

Vi har en universitetspolitik her i Danmark, der er lagt overordnet, og som Folketinget har lagt, og vi har ministre osv., der sørger for inden for de rammer, der er lagt, at se på disse ting. Hvis der er mulighed for inden for eksisterende

lovgivning at gøre nogle af de ting, der står i forslaget, så går jeg ud fra, at enhver ansvarlig minister vil sørge for, at det sker fyldest.

Jeg har også nogle store ønsker omkring Ringsted, hvor jeg bor, men jeg har altså ikke nogen planer om at fremsætte nogen konkrete lovforslag om det. Jeg vil hellere prøve at se lidt bredere på det.

Så støtte forslaget vil jeg ikke sige at jeg kan, for jeg synes, at dette forslag er lidt for lokalt. Selv om jeg godt kan se nogle rigtige intentioner i det, synes jeg nok, vi må se det i et lidt større perspektiv i relation til alt det, der foregår omkring vores universiteter og de afdelinger, de har rundt omkring. Jeg må gå ud fra, at de inden for de økonomiske rammer, der er stillet til rådighed, også søger at imødekomme sådan nogle ting, hvis der er behov for det. Der skal ses sådan lidt afbalanceret på denne sag, tror jeg.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Der har været talt en del om, hvor stort vores land egentlig er. Det er jo rigtigt, at vi da ikke er så spredt som i Norge og Sverige, og der er da ikke så langt fra Holstebro til Århus og Aalborg eller fra Maribo til Roskilde og København.

Men erfaringerne viser nu, at der faktisk er så stor afstand, at der er væsentlig færre i de tyndt befolkede egne, der faktisk får en uddannelse. Enhver erfaring viser, at en lokal uddannelsesinstitution giver en bedre udnyttelse af talentmassen – for at bruge fru Elisabeth Arnolds udtryk.

En anden erfaring er, at hvis folk f.eks. fra Holstebro begynder at læse i Århus eller Aalborg, ja, så flytter de fornuftigvis dertil – det vil jeg da også råde dem til – men så er tendensen altså også, at når de har gået der en årrække, så har de fået venner og har etableret sig i byen, og så vender de ikke tilbage. Derfor er erfaringen også, at såvel private som offentlige arbejdsgivere i de tyndt befolkede egne har langt sværere ved at få uddannet arbejdskraft. Det synes jeg også vi skal se på. Selv om der var nogle, der syntes, det ikke var et problem, opfatter jeg, at det er det.

Derfor mener jeg, at det er et godt formål at se på: Kan vi sprede vores uddannelsesstilbud lidt bedre, end de er i forvejen? De områder, vi taler om, der har store problemer, er, som det har været sagt – det står også i forslaget – Midt-Vestjylland, Lolland-Falster og Sydsjælland og endelig det sydlige Jylland. Bornholm blev også